

ΕΤΟΣ 61ον

15 Σεπτεμβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3146)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Ἐκκλησίας ἡ ἀνθρώπινη ζωή δέν εἶναι ἓνα τυχαῖο γεγονός οὔτε προϊόν βιολογικῆς ἐξέλιξης τῶν εἰδῶν. Τό βιβλίο τῆς Γενέσεως στήν Παλαιά Διαθήκη μαρτυρεῖ ὅτι ὁ πρῶτος ἀνθρώπος πού ἐμφανίσθηκε στή γῆ συνιστᾶ δημιουργική πράξη τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ ἀνθρώπος συνομιλοῦσε μέ τόν Θεό καί μέ τά δημιουργήματά του. Εἶχε συνείδηση ὅτι ἡ ὕπαρξή του ὀφειλόταν στόν Θεό καί ἡ ζωή του ἦταν πάλη δῶρο Θεοῦ μέ αἰώνια προοπτική. Ὅταν ὁμως παρήκουσε τόν Θεό καί ἐξῆλθε τοῦ παραδείσου, τότε ἡ ζωή του πτώχευσε ἀπό χαρίσματα, ἀπό θεία γνώση καί ἐλπίδα αἰωνιότητας. Ἐχασε τήν πνευματικότητά του καί ἔγινε σαρκικός. Ὁ ἀνθρώπος, ὅπως γράφει ὁ προφήτης Δαβίδ, «ἐν τιμῇ ὧν, οὐ συνῆκεν, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὡμοιώθη αὐτοῖς» (Ψαλμ. 48, 13).

Ἀπό αὐτή τήν πνευματική φτώχεια ἔσωσε τόν κόσμο ὁ Χριστός μέ τήν ἔλευσίν Του. Δηλαδή ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἦλθε στή γῆ γιά νά ξαναδώσει στήν ἀνθρώπινη ζωή τόν πνευματικό της χαρακτήρα, τή διαχρονική της ἀξία, νά τή χαριτώσει μέ τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πῶς ἡ ζωή μας γίνεται ζωή τοῦ Χριστοῦ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ μιά φράση μᾶς ἐξηγεῖ τό πῶς μετατράπηκε ἡ ζωή του σέ ζωή ἐν Χριστῷ. Μᾶς λέει: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι», δηλαδή ἔχω συσταυρωθεῖ μέ τόν Χριστό. Προσάρμοσε τό θέλημά του στό σταυρωμένο θέλημα τοῦ Χριστοῦ. Ἐναπέθεσε ὅλες τίς ἐπιθυμίες τῆς ψυχῆς του καί τίς κινήσεις τοῦ σώματός του στή Σταυρική Θυσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γιά νά τά καθαρῆσει Ἐκεῖνος ἀπό κάθε νοσηρό πάθος, ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία: «Ψυχὴ καί σῶμα γάρ ἀναλαβὼν τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε» (ἀναστάσιμο τροπάριο), δηλαδή ἔκοψε τά πάθη τῆς ἀμαρτίας καί ἀπ' τήν ψυχὴ καί ἀπ' τό σῶμα, ὥστε νά γίνει κατὰ χάριν ἀπαθής. Καί ἡ μεταβολὴ αὐτὴ ἔγινε μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διότι ὁ Χριστός ἱεουργεῖ τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, δηλ. τήν ἐπιστρο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἄδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδότος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

φή τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου πρὸς τὸν Θεὸ μέ τῆ χάρις τῆς θυσίας Του καὶ τῆ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Μέγας Βασίλειος λέει ὅτι «ὅπου ὁ Χριστὸς ἐμφανίζεται ἐκεῖ καὶ τὸ Πνεῦμα προστρέχει. Καὶ στήν ἑνσαρκο παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἦταν μαζί Του ἀχώριστον... καὶ ὅταν ὁ διάβολος καταργεῖται συμπαρίσταται καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ ἑνωσή μας μέ τὸν Θεὸ γίνεται μέ τῆ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἐπομένως, ἡ συσταύρωσή μας μέ τὸν Χριστὸ εἶναι ἐνέργεια Πνεύματος Ἁγίου, πού ξεκινᾷ ἀπὸ τῆ βάπτισή μας μέχρι καὶ τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεώς μας.

Ἡ πνευματικὴ τελείωση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ζωὴ ἐν Χριστῷ

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος καθαρισθεῖ ἀπὸ τὰ πάθη του καὶ γίνῃ ἀπαθὴς μέ τῆ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τότε περνᾷ σέ μιὰ ἄλλη ζωή, τῆ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, δηλ. ἀναζωογονεῖται. Ὁ Ἀπόστολος ἐκφράζει αὐτὴ τὴν ἐμπειρία λέγοντας ὅτι «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζεῖ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός», πού σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος συμμετέχει στήν τελειότητα τοῦ Θεοῦ μοιλονότι ὡς ἄνθρωπος εἶναι ἀτελής. Ὁ ἅγιος Ἐφραίμ γράφει ὅτι οἱ ἀπαθεῖς προχωροῦν χωρὶς νά χορταίνουσαν πρὸς τὸ ὑψιστο ποθούμενο (τὸν Θεὸ) καὶ ζοῦν μέσα στή χάρις τῆς τελειότητος τοῦ Θεοῦ χωρὶς τέλος. Δηλ. τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ὁδηγεῖ τὴν ψυχὴ μέ συνεχεῖς πνευματικὲς ἀνατάσεις ἐκεῖ ὅπου γίνεται ὅλη φῶς, ὅλη ὀφθαλμὸς, ὅλη πνεῦμα, ὅλη χαρά, ὅλη ἀγαθλίαμα, ὅλη ἀγάπη, ὅλη ἀγαθότητα καὶ χρηστότητα Θεοῦ (ἅγιος Μακάριος). Αὐτὴ εἶναι ἡ κοινωνία ζωῆς μέ τὸν Χριστό.

Τὸ «ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» τοῦ ἀπ. Παύλου δὲν ἐκφράζει ἀπλῶς καὶ μόνο πρόθεση καὶ διάθεση, ἀλλὰ κατάσταση πνευματικὴ μέσα στήν ὁποία ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου συνενώνεται μέ τῆ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ χαριτώνεται, πλησιάζει ἐν Πνεύματι, ἀγιάζεται καὶ βιώνει τὴν αἰωνιότητα καὶ ἀγαθότητα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μέ τῆ συνεργία τοῦ Παρακλήτου.

Ἡ πατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας πλησιάζει τῆ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων

Ὅλο αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς πού μᾶς καταθέτει ὁ Ἀπόστολος,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καί ἐμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἄλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὅμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρός τόν νόμον, διὰ νά ζήσω ὡς πρός τόν Θεόν. Ἐξω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τήν ζωήν δέ τήν ὁποίαν τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τήν ζῶ μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρός χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

συντελεῖται μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί ἡ ζωή τῆς εἶναι ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ πού μέ τή ζωοποιό πνοή τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ὁδηγοῦν καί πάλι τόν ἄνθρωπο κοντά στόν προαιώνιο Πατέρα Θεό, μέσα στή χάρι Του. Κάνουν τήν ἀνθρώπινη φύση καί πάλι πλούσια. Τῆς δίνουν νόημα αἰώνιο νά ὑπερτερεῖ τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν. Μέσα στίς ἱερές συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας ὁ Παράκλητος δίνει μέ τή χάρι του πολλοὺς δωρεές στους πιστούς: ἄλλοις ἀφυπνίζει, ἄλλοις καθαρίζει, ἄλλοις ἀνακουφίζει, ἄλλοις θερμαίνει, ἄλλοις φωτίζει καί σοφίζει, ἄλλοις ὁμως ἀγιάζει, καλύπτει καί συμπληρῶνει τίς ἀτέλειές τους καί τοὺς παρουσιάζει στόν ἐπουράνιο Πατέρα «ἐν πίστει τετελειωμένους».

Ἡ ζωή μας χωρίς Χριστό μοιάζει μέ ὄρφανό χωρίς Πατέρα. Νιώθουμε μόνοι μέσα σέ πλῆθος ἀνθρώπων. Ἄν καί πολλοί ἀπό μᾶς θέλομε νά εἴμαστε χειραφετημένοι, αἰσθανόμαστε ἀπροστάτευτοι μέσα σ' ἓναν προηγμένο κατά τὰ ἄλλα σύγχρονο κόσμο μέ προσφορά ὑλικῶν ἀγαθῶν καί ἀνέσεων χωρίς ὅμως Χριστό. Ἐνῶ «οἱ ἐκζητοῦντες τόν Κύριον» δέν θά νιώσουν ποτέ ἐλλειπείς, ποτέ μόνοι, ἀλλὰ θά γεμίζει «τά πάντα ἐν πᾶσι Χριστός».

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

15 Σεπτεμβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Νικότα μεγαλομάρτυρος († 372). Φιλοθέου ὁσίου (1' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπό μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσιος, Συμεῶν Θεσσαλονίκης († 1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός († 1811).

Ἦχος: γ' Ἑωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34-θ' 1.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Σεπτεμβρίου, Α' Λουκά.

Ἀπόστολος: Α' Κορ. 1στ' 13-24 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε' 1 - 11.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μέ απόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ ἀπό τό 1960 τό Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν. Μέσα στό πέρασμα τοῦ χρόνου μέ τό εἰδικά κατηρητισμένο πρόγραμμα μαθημάτων καί ἐκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στους νέους, πού ἐπιθυμοῦν νά διακονήσουν τό Κατηχητικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τήν εὐκαιρία νά καταρτισθοῦν θεωρητικά καί πρακτικά γιά τό τόσο ὑψηλό ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους γίνονται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β΄ ἔτους τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό 7:00 ἕως 9:30 μ.μ.

- **Προϋποθέσεις:** Γίνονται δεκτοί σπουδαστές, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (ἢ Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί μία πρόσφατη φωτογραφία.
- **Ἐναρξη μαθημάτων:** Τό Σάββατο 5 Ὀκτωβρίου θά γίνει ὁ Ἅγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου. Οἱ ἐγγραφές θά πραγματοποιιοῦνται κάθε Σάββατο μέχρι τίς 9 Νοεμβρίου τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.
- **Πληροφορίες:** Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8π.μ. – 2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς), β) στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα Κατήχηση στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ξεκινήσει τό Σάββατο 19 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ, ὥρα 18:00. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία
- **Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272315-316**

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργίας· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
